

**Jesus—danh của Đấng cứu rỗi—Nhà vua được Đức Chúa Trời ban cho
và
Em-ma-nu-ên—danh của Đấng cứu rỗi—Nhà vua mà con người gọi**

Đọc Kinh văn: Mat. 1:21, 23; 18:20; 28:20

I. “Chị ấy sẽ sinh một con trai, anh hãy gọi danh Ngài là Jesus, vì chính Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi các tội phạm của họ”—Mat. 1:21:

- A. *Jesus* là từ Hi Lạp tương đương với danh xưng Hê-bơ-rơ *Giô-suê*, có nghĩa là “Giê-hô-va Đấng cứu rỗi”, hoặc “sự cứu rỗi của Đức Giê-hô-va”; *Jesus* là Đức Giê-hô-va trở nên Đấng cứu rỗi và sự cứu rỗi của chúng ta—La. 10:12-13; 5:10; đc. Phil. 1:19.
- B. Danh *Jesus* bao hàm danh Giê-hô-va, nghĩa là “TA LÀ Đấng TA LÀ”, hàm ý rằng Đức Giê-hô-va là Đấng đòi đời tự hữu và hằng hữu, Đấng đã là trong quá khứ, đang là trong hiện tại, và sẽ là trong tương lai đời đời—Xuất. 3:14; Khải. 1:4:
 1. Đức Giê-hô-va là Đấng duy nhất thực hữu và không lệ thuộc vào điều gì ngoài chính Ngài; chúng ta phải vận dụng linh của đức tin để tin rằng “Ngài là (thực hữu)” còn chúng ta “không là”; Ngài là Đấng duy nhất, Đấng độc nhất vô nhị trong mọi sự, còn chúng ta không là gì—Hê. 11:6.
 2. Là Đấng TA LÀ, Ngài là Đấng bao-hàm-tất-cả, thực tại của mọi điều tích cực và bất cứ điều gì dân Ngài cần—Gi. 6:35; 8:12; 10:14; 11:25; 14:6.
 3. Chúng ta có thể nói rằng tín đồ chúng ta có một tấm ngân phiếu kí sẵn còn để trống phần điền số, và chúng ta có thể điền vào bất cứ điều gì mình cần; bất cứ điều gì chúng ta cần thì *Jesus* là điều đó, chẳng hạn như ánh sáng, sự sống, quyền năng, sự khôn ngoan, sự thánh biệt hay sự công chính; mọi sự chúng ta cần đều được tìm thấy trong danh *Jesus*.
- C. *Jesus* là *Giô-suê* của chúng ta, Đấng đem chúng ta vào sự nghỉ ngơi, tức chính Ngài là miền đất tốt tươi đối với chúng ta—Hê. 4:8; Mat. 11:28-29.
- D. Danh Chúa, tức thân vị của Ngài, là Linh tổng hợp bao-hàm-tất-cả—Nhã. 1:3; Xuất. 30:23-30; Phil. 1:19.
- E. Danh *Jesus* vượt trên mọi danh—2:9-10:
 1. Danh *Jesus* là để chúng ta tin vào—Gi. 1:12.
 2. Danh *Jesus* là để chúng ta được báp-têm vào—Công. 8:16; 19:5.
 3. Danh *Jesus* là để chúng ta được cứu—4:12.
 4. Danh *Jesus* là để chúng ta được chữa lành—3:6; 4:10.
 5. Danh *Jesus* là để chúng ta được tẩy sạch, được thánh hóa, và được xưng công chính—1 Cô. 6:11.
 6. Danh *Jesus* là để chúng ta kêu đến—La. 10:13; 1 Cô. 1:2; Công. 9:14; Sáng. 4:26.
 7. Linh là không khí thuộc trời để chúng ta hô hấp; bằng cách vận dụng linh kêu đến danh Chúa, chúng ta hít Linh vào và bởi đó nhận được Linh—Gi. 20:22; Ga. 3:2; 1 Tê. 5:17; Ca. 3:55-56; *Thánh ca* 255.
- F. Mục đích của việc kêu đến danh Chúa là:
 1. Để được cứu—La. 10:13.
 2. Để được giải cứu khỏi sự khốn cùng, rắc rối, buồn rầu và đau đớn—Thi. 18:6; 118:5; 86:7; 50:15; 81:7; 116:3-4.
 3. Để dự phần sự từ ái của Chúa, sự thương xót của Ngài—86:5.
 4. Để dự phần sự cứu rỗi của Chúa—116:2, 4, 13, 17.
 5. Để nhận lãnh Linh—Công. 2:17, 21.
 6. Để uống nước thuộc linh và ăn thức ăn thuộc linh hầu được thỏa mãn—Ês. 55:1-2, 6.
 7. Để vui hưởng sự phong phú của Chúa—La. 10:12; 1 Cô. 12:3b; Phục. 4:7; Thi. 145:18.
 8. Để được đức dấy—Ês. 64:7.

9. Danh Jesus là để chúng ta cầu nguyện trong [danh ấy]—Gi. 14:13-14; 15:16; 16:24.
 10. Danh Jesus là để chúng ta được nhóm hiệp vào—Mat. 18:20.
 11. Danh Jesus là để chúng ta đuổi quỷ—Công. 16:18.
 12. Danh Jesus là để chúng ta dạn dĩ phát ngôn trong [danh ấy]—9:27.
- G. Sa-tan ghét danh Jesus:
1. Sa-tan lợi dụng con người để tấn công danh Jesus—đc. 26:9.
 2. Những người tôn giáo tấn công danh Jesus, cấm tín đồ rao giảng hay dạy dỗ trong danh đó—4:17-18; 5:40.
 3. Khi các sứ đồ bị bắt bớ, họ vui mừng vì được kể là xứng đáng chịu sỉ nhục vì có danh Jesus—c. 41; 15:26.
- H. Chúa Jesus khen những người đắc thắng tại Phi-la-đen-phi vì họ không chối danh Ngài—Khải. 3:8:
1. Hội thánh được khôi phục đã từ bỏ tất cả những danh khác hơn danh Chúa Jesus Christ, hoàn toàn thuộc về Chúa.
 2. Đặt tên cho Hội thánh bằng cách tiếp nhận bất cứ danh nào khác hơn danh của Chúa là gian dân thuộc linh; là trinh nữ thuần khiết được gả cho Christ (2 Cô. 11:2), Hội thánh không nên có danh nào khác hơn danh của Chồng mình.

II. ‘Kìa, trinh nữ kia sẽ có thai và sinh ra một con trai; người ta sẽ gọi danh Ngài là Em-ma-nu-ên’ (dịch là Đức Chúa Trời ở với chúng ta)—Mat. 1:23:

- A. Jesus là danh của Đấng cứu rỗi—Nhà vua được Đức Chúa Trời ban cho, trong khi Em-ma-nu-ên là danh của Đấng cứu rỗi—Nhà vua mà con người dùng để gọi Ngài—c. 23.
- B. Ma-thi-ơ là sách nói về Em-ma-nu-ên—Đức Chúa Trời nhục hóa để ở với chúng ta—cc. 21-23.
- C. Em-ma-nu-ên thì bao-hàm-tất-cả—Phil. 1:19:
 1. Đầu tiên Ngài là Đấng cứu rỗi của chúng ta (Lu. 2:11), sau đó là Đấng cứu chuộc chúng ta (Gi. 1:29; La. 3:24), sau đó là Đấng ban sự sống cho chúng ta (1 Cô. 15:45b), và sau đó là Linh nội cư bao-hàm-tất-cả (Gi. 14:16-20; La. 8:9-11).
 2. Thật ra, nội dung của toàn bộ Tân Ước là Em-ma-nu-ên (Mat. 1:23; 18:20; 28:20; Khải. 21:3), và tất cả tín đồ trong Christ, là các chi thể của Christ, đều là một phần của Em-ma-nu-ên vĩ đại này, tức Đấng Christ tập thể (1 Cô. 12:12; Côm. 3:10-11).
- D. Em-ma-nu-ên thực tiễn là Linh thực tại, tức hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết trong linh chúng ta; hiện diện của Ngài luôn ở với chúng ta trong linh chúng ta, không chỉ mỗi ngày mà còn từng giây phút—Gi. 1:14; 14:16-20; 1 Cô. 15:45b; 2 Ti. 4:22:
 1. Ngài ở với chúng ta khi chúng ta nhóm hiệp—Mat. 18:20.
 2. Ngài ở với chúng ta hằng ngày—28:20.
 3. Ngài ở với chúng ta trong linh chúng ta—2 Ti. 4:22:
 - a. Ngày nay, linh chúng ta là miền đất Em-ma-nu-ên—Ês. 8:7-8.
 - b. Vì Đức Chúa Trời ở với chúng ta nên kẻ thù không bao giờ có thể chiếm được miền đất Em-ma-nu-ên—c. 10; đc. 1 Gi. 5:4; Gi. 3:6.
 4. Chúng ta có thể vui hưởng hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất khi nhóm hiệp lại với nhau để dạy dỗ Lời thánh của Ngài—Mat. 18:20; 28:20; Thi. 119:30; Công. 6:4.
 5. Chúng ta vui hưởng ân điển và bình an qua Linh là hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Ga. 6:18; Công. 9:31.
 6. Sự dẫn dắt và làm chứng của Linh là hiện diện của Ngài—La. 8:14, 16.
 7. Chúng ta vui hưởng sự ban phát của Đức Chúa Trời Tam Nhất qua hiện diện của Ngài là Linh—2 Cô. 13:14.
- E. Để sống với Christ là Em-ma-nu-ên, chúng ta cần ở trong hiện diện thần thượng của Ngài là Linh ban-sự-sống như sự tổng kết của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Ga. 5:25:
 1. Để sống với Christ, chúng ta vẫn sống, nhưng không còn bởi chính mình nữa mà bởi Christ là Em-ma-nu-ên sống trong chúng ta và với chúng ta; Đức Chúa Trời Tam Nhất không thể

- hoàn thành ý định ban phát chính Ngài vào bản thể chúng ta nếu Ngài ở bên ngoài chúng ta; vì vậy, Ngài phải ở trong chúng ta—2:20.
2. Em-ma-nu-ên là sự sống và thân vị của chúng ta, còn chúng ta là cơ quan của Ngài, sống cùng với Ngài như một thân vị; chiến thắng của chúng ta tùy thuộc vào Em-ma-nu-ên, tức hiện diện của Jesus.
 3. Nếu có hiện diện của Chúa, chúng ta có sự khôn ngoan, sự thấu hiểu, nhìn thấy trước, và sự hiểu biết bề trong về nhiều điều; hiện diện của Chúa là mọi sự đối với chúng ta—2 Cô. 2:10; 4:6-7; Ga. 5:25; Sáng. 5:22-24; Hê. 11:5-6.
- F. Nếu muốn bước vào, sở hữu, và vui hưởng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là thực tại của miền đất tốt tươi, chúng ta phải làm điều đó bởi hiện diện của Chúa; Chúa hứa với Môi-se: “Hiện diện của Ta sẽ đi với con, và Ta sẽ cho con được nghỉ ngơi” (Xuất. 33:14); hiện diện của Đức Chúa Trời là đường lối của Ngài, là “bản đồ” chỉ cho dân Ngài con đường họ nên đi:
1. Để có thể hoàn toàn đạt được và sở hữu Christ là miền đất bao-hàm-tất-cả cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời, chúng ta phải giữ nguyên tắc là: hiện diện của Đức Chúa Trời là tiêu chuẩn cho mọi việc; bất kể làm điều gì, chúng ta cũng phải chú ý xem mình có hiện diện của Đức Chúa Trời không; nếu có hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta có mọi sự, nhưng nếu mất hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta mất mọi sự—Mat. 1:23; 2 Ti. 4:22; Ga. 6:18; Thi. 27:4, 8; 51:11.
 2. Hiện diện của Chúa, nụ cười của Chúa, là nguyên tắc chi phối; chúng ta phải học cách được gìn giữ, được cai trị, được chi phối và được hướng dẫn bởi hiện diện trực tiếp, tươi mới của Chúa—27:8; 80:3, 7, 17-19.
 3. Là người đại diện cho phương diện trị vì của một đời sống trưởng thành, Giô-sép đã vui hưởng hiện diện của Chúa, và cùng với hiện diện ấy là uy quyền, sự hưng thịnh và phước hạnh của Chúa—Sáng. 39:2-5, 21; Công. 7:9.
 4. Môi-se là người rất gần gũi với lòng Đức Chúa Trời và theo lòng Đức Chúa Trời; do đó, ông có hiện diện của Đức Chúa Trời đến mức đầy trọn—Xuất. 33:11.
 5. Sứ đồ Phao-lô là người đã sống và hành động trong hiện diện của Christ theo biểu hiện của cả con người Ngài được biểu lộ trong mắt Ngài—2 Cô. 2:10.
 6. “Khi còn trẻ tôi được dạy nhiều cách để đắc thắng, chiến thắng, thánh biệt, và thuộc linh. Tuy nhiên, không có cách nào hiệu quả cả.... Không có điều gì hiệu quả ngoài hiện diện của Chúa. Việc Ngài ở với chúng ta là mọi sự”—*Nghiên cứu sự sống sách Giô-suê*, ấn bản thứ nhì, b. 8.
- G. Toàn bộ Tân Ước là Em-ma-nu-ên, và chúng ta đang là một phần của Em-ma-nu-ên vĩ đại này, là điều sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới trong trời mới và đất mới cho đến đời đời; Tân Ước bắt đầu với một Thần-nhân, là “Đức Chúa Trời ở với chúng ta”, và kết thúc với một Thần-nhân vĩ đại, tức Giê-ru-sa-lem Mới là nơi mà “Đức Giê-hô-va ở đó”—Mat. 1:23; 1 Cô. 6:17; Công. 9:4; 1 Ti. 3:15-16; Khải. 21:3, 22; Êx. 48:35.